Bună dimineața, București!

Anul IV Nr. 2 (20) | București | iunie 2015
Publicație lunară gratuită, editată în timpul liber | 10 000 de exemplare
www.infobdb.ro | facebook.com/BunaDimineataBucuresti

Ziarul cu care ne trezim

Reciclați! După ce ați citit ziarul, dacă nu doriți să-l păstrați, dăruiți-l altcuiva sau aruncați-l la coșurile de gunoi pentru hârtie!

SUMAR ...da' bun!

Pagina 2: **Cine-a mai văzut polo pe biciclete?**

Pagina 3: **Andrei, Andreea, mulți oameni. Un teatru | Știri**

Pagina 4: **Petre Antonescu. Un arhitect, o operă, o viață**

Pagina 5: **Îmblânzitorul de cărți | Șapte primării pentru curățenia Bucureștiului**

Pagina 6: **Doi proscriși ai vechiului București | Știri**

Pagina 7: **Simplitatea de care ai uitat**

Pagina 8: **Un francez a ales să o ia de la zero în București | Unde ne simțim bine?**

ISSN: 2344 – 0295 ISSN-L: 2344 – 0295

Asociația Bună dimineața, București!
IBAN: RO85 RZBR 0000 0600 1554 3016
Raiffeisen Bank, Agenția Trapezului
Mențiune: „Donație ziar"

Abonament

Contribuiți la foaia comunității cu 33 de lei!
Dați pagina și abonați-vă!
Veți primi timp de un an, în fiecare lună, publicația noastră la adresa de corespondență.

Există și îmblânzitor de cărți?

Aflați din articolul de la pagina 4.

Foto: Ana Galbenu

Cine-a mai văzut polo pe biciclete?

Iasmina Gheorghe

Am auzit de polo pe apă, polo pe cai, dar nu sunt mulți cei care au văzut polo pe bicicletă. Mi s-a întâmplat să fiu întrebată chiar cum rezistă bicicletele în apă. Nu sunt multe informații privind acest sport în România, dar am descoperit câțiva „vinovații" în București: Bucharest Bike Polo (BBP). Mai mult de-atât, pentru ei nu reprezintă doar un hobby, ci o pasiune bine înrădăcinată în pinioane.

Chiar sub nasul bucureștenilor, un grup de cicliști practică sportul inventat în anul 1891 de County Wicklow, în Irlanda. Regulile nu sunt dificile, distracția e în toi atunci când se dă startul meciului, iar bicicletele au un design inedit și fac senzație când intră pe teren. Jucătorii sunt, deci, adepți ai lucrurilor DIY (Do it Yourself, n.r. „Ce pot face două mâini dibace"), fiecare încropindu-și instrumentele/echipamentul de joc cu ceea ce are la îndemână. O crosă, o minge și o bicicletă, la care se adaugă spiritul de învingător, pasiunea și dorința de a obține rezultate excepționale. Astea sunt principalele ingrediente de care ai nevoie pentru a fi un adevărat jucător de bike polo.

În 2013, un grup de cicliști își întâlneau bicicletele pentru prima oară într-o parcare „pe la Politehnică", dotați cu crose confecționate din cozi de mătură, o minge de baseball și multă motivație. Nu, nu au încins un meci de Quidditch, ci au jucat pentru prima oară polo pe biciclete. Porțile erau semnalizate cu sticle de bere însă, în lipsă de altceva, pentru niște tineri entuziasmați, erau ideale. A fost doar începutul unei comunități

O partidă de Bike Polo durează 10 minute sau până când una dintre cele două echipe, formate din câte trei jucători, înscrie cinci goluri.

care, în prezent, are o identitate, dar nu una recunoscută de Primăria Municipiului București. Dovada o face faptul că echipele se antrenează în Dobroești. În fiecare weekend, ele parcurg 8 km pentru câteva ore de sport și competiție.

Sunt permise contactele între biciclete, situațiile umăr-la-umăr sau atingerile de incomodare cu crosa. Însă, și aici, există o limită a bunului simț. Practicarea acestui joc creează un spectacol fascinant și contribuie la dezvoltarea abilităților în manevrarea bicicletei.

Foto: Răzvan Bănică

Anul acesta, la Street Delivery, va avea loc turneul Bucharest Bike Polo OPEN.
Pe 12, 13 și 14 iunie, în Piața George Enescu, vor fi amplasate două terenuri de joc.

Evenimentele poloistice au trecut pe lângă urechile noastre. Primul turneu național a avut loc la Ploiești, în 2013. Au participat opt echipe, dintre care două au fost formate din jucători din Italia și SUA. Au urmat mai multe serii de evenimente autofinanțate și independente, organizate de comunitatea Bucharest Bike Polo.

Anul acesta, la Street Delivery (ediția a X-a), va avea loc turneul Bucharest Bike Polo OPEN. Timp de trei zile (12, 13 și 14 iunie), în Piața George Enescu, vor fi amplasate două terenuri de joc. Estimarea este că vor participa 16 echipe din Europa. Este primul eveniment de acest gen organizat în București. Entuziasmul crește pe măsură ce telefoanele sună pentru înscrieri. Bucharest Bike Polo OPEN este un argument concret și o invitație pentru omologarea lui ca sport și în România.

Bucharest Bike Polo (BBP)
www.facebook.com/Bucharest.Bike.Polo
Alexandru Trandafira: 0722 521 758

Comunitatea BBP are porțile deschise tuturor celor care doresc să practice acest tip de polo. Invitația este valabilă și pentru sexul frumos! Trebuie doar să existe motivație și curiozitate, iar băieții se vor ocupa de crose și de biciclete.

Timp de doi ani, băieții de la BBP s-au luptat cu probleme de logistică, tehnice și de implicare. Însă anul 2015 pare să fie anul bicicletelor în capitală, ceea ce înseamnă că este momentul ca poloul pe bicicletă să iasă din anonimat și să se alăture pasiunilor cicliștilor. Noi le urăm succes celor de la BBP și îi susținem în demersurile pentru recunoașterea Bike Polo în România!

Stânga, gata? Dreapta, gata? 3… 2… 1… POLO!

mirunaiasmina.wordpress.com

ȘOCHEAZĂ-MĂ CU UN GEST!

Dacă nu mai e loc în mijlocul de transport în comun, fii tu șic, respectă-i pe ceilalți călători, că vorba ceea: oameni suntem. Așteaptă-l pe următorul.

Hai la șoc!

Pentru a tipări publicația în 10 000 de exemplare contribuția dvs. este foarte importantă:

33 de lei pentru 12 numere, adică un an de apariție.
720 de abonați ca să tipărim timp de un an, în fiecare lună.
Avem deja 100 de abonați. Dvs. al câtelea vreți să fiți?

Puteți achita fie prin Mandat Poștal, fie prin transfer bancar în contul:
IBAN: RO85 RZBR 0000 0600 1554 3016
cont deschis la Raiffeisen Bank, Agenția Trapezului, București
Beneficiar: ASOCIAȚIA BUNĂ DIMINEAȚA, BUCUREȘTI!
Menționați ca motiv al transferului „ABONAMENT 12 numere"

Completați acest formular și trimiteți-l prin poștă la adresa:
Str. Constantin Brâncuși nr. 5, , bl. D13, sc. B, ap. 66, sector 3.
sau scrieți-ne datele dvs. de contact pe e-mail, la abonamente@infobdb.ro.

Pentru detalii, sunați zilnic între 18:00 și 20:00,
Ana-Maria: 0754 264 950
Iasmina: 0730 175 583

Nume _____ Prenume _____
Str. _____ Nr. _____
Bl. _____ Et. _____ Ap. _____ Sector _____ Localitate _____
Telefon _____
E-mail _____

www.infobdb.ro | www.facebook.com/BunaDimineataBucuresti

Andrei, Andreea, mulți oameni. Un teatru

Aida Boldeanu

Bucureștiul trăiește. Respiră. Bucureștiul oferă. Pe strada Ilfov, la nr. 1 găsim UNTEATRU, una dintre cele mai bune companii de teatru independent din România, înființat de Andreea și Andrei Grosu.

Și Andrei și Andreea au zis: Să se facă UNTEATRU. Și s-a făcut. De ce? Cum? De când, până când?

Păi, Andrei și Andreea au puteri supranaturale și o baghetă magică. Au spus UNTEATRU, dar nu orice teatru, ci unul blând, bun, de nu te mai saturi, ăla pentru totdeauna.

De ce? E simplu. Pentru că era nevoie de el. Pentru că trebuia. Pentru că voia să se nască. Și ne-a ales pe noi.

Foto: UNTEATRU

Cum? Prin întâmplarea întâmplătoare a întâmplării noastre întâmplate, prin miracolul unei povești. De iubire. De început. De drum.

De când, până când? De ieri până pentru totdeauna.

Pe o scară de la 1 la 10, unde v-ați situa nebunia de a începe acest proiect? De ce?

Ha. 10x10x10x10x10. În ordinea operațiilor asta e mult. Nu credem că există nebuni mai nebuni decât noi. Teatru din nimic. Zero resurse. Noi doi și un gând. E aruncare în gol fără plasă când construiești un teatru independent de bani. Nu ne-am făcut nicio socoteală. Am văzut un spectacol undeva care nu mai avea unde să se joace și care urma să fie îngropat. Am hotărât că e prea bun și prea tânăr să moară și ne-am imaginat un spațiu în care spectacolele să trăiască atât cât le e dat. Și s-a făcut. Cu bagheta aia.

Cum ați găsit spațiul? Vrem povestea lui. Vrem detalii.

Spațiul era acolo în așteptare. E al unor oameni mișto, iubitori de artă. Lor le datorăm mult. Mult. Picanterii nu prea sunt. Poate doar imaginea cu noi doi, o găleată și o mătură (bagheta de care tot vorbeam), încercând să scoatem 50 kg de moloz din sala care e acum de spectacole.

Cu ce asociați tot ce faceți aici? 3 cuvinte frumoase și 2 urâte.

1. istorie 2. magie 3. aer
1. nesiguranță 2. birocrație

Ce atrage oamenii la UNTEATRU?

Teatrul.

V-ați confruntat și cu reacții agresive? Exemplificați!

O, da. Am avut întâlniri cu oameni care consideră că e înjositor ca actorii să joace în astfel de locuri – pentru că nu au condiții – catifea, cabine individuale, pereți capitonați. Asta e întotdeauna amuzant. Din fericire, noi avem actori fericiți și nu ne lăsăm frustrați de lipsa unor (tuturor) lucrurilor (nu că nu ne-am dori să avem niște scaune mai comode în sală).

Cu cine lucrați? Ce nume și personalități frumoase/ intrigante s-au manifestat aici?

Cu oameni. Oameni intriganți și frumoși și intrigant de frumoși toți în linie. E o bogăție la UNTEATRU, pe care nicio catifea din lume nu o egalează. E prea lungă lista, dar o găsiți pe site-ul nostru.

Povestiți-mi două întâmplări amuzante petrecute în UNTEATRU. Una Andreea, una Andrei.

A1: O doamnă aranjată, purtătoare profesionistă de blănuri coboară scările spre foaier. Un aer ușor contrariat. Întreabă timid: aici e teatru? Da. Sigur? Da. Haideți că ies să aștept pe cineva și mă întorc. Sigur. Și dusă a fost!

A2: Se făcea că într-o seară obișnuită, la un spectacol oarecare a apărut un domn oarecine ușor agitat și transpirat, care a cerut cu neliniște adresa wc-ului. Menționăm că la momentul respectiv baia noastră, care e izolată de un culoar lung, avea în dotare în loc de ușă, o copertină. După drumul până la baie domnul în cauză s-a întors neconvins de tehnologia UNTEATRU. Un pic mai agitat, mai grăbit și mai transpirat a plecat în căutarea unei toalete cu uși de fier. După un timp, s-a întors fericit. Eliberat. (Am remediat situația. În prezent avem ușă la toaletă)

La ce să ne așteptăm de la voi?

La teatru neîncetat. La reușită. La nebunie. La răbufnire. La declarații de război. La mărire. La aglomerare. La încă o selecție. La obsesii. La libertate. La bună creștere. La prezență. La petrecere. La credință. La prietenie. La liniște. La multe.

Dar niciodată la încetare!

UNTEATRU

Strada Ilfov nr. 1, București
Website: unteatru.ro
Facebook: www.facebook.com/unteatru

Știri

■ **Clubul Seniorilor a fost inaugurat și în Sectorul 4**

În ziua de 4 mai a fost inaugurat Clubul Seniorilor Sector 4, organizat în cadrul Centrului Social Multifuncțional Covasna.

De acum, vârstnicii din Sectorul 4 pot participa zilnic la programele din cadrul atelierelor special organizate de voluntarii Crucii Roșii Române – Filiala Sector 4, în parteneriat cu Primăria Sectorului 4, precum: diverse jocuri, dansuri (tango, vals, salsa), cursuri de prim-ajutor pe înțelesul tuturor, discuții între generații, povești de viață, sfaturi privind alimentația și stilul de viață sănătos, tratamente naturiste și medicină homeopată, dar și consultații și rețete medicale. De asemenea, doamnele vor putea beneficia de servicii de înfrumusețare în salonul special amenajat în club.

Clubul are o capacitate de 100 de locuri și include un spațiu dotat cu aparate de fitness, pentru cei care vor să facă sport. În cadrul Centrului va fi amenajată și o bibliotecă de cartier cu un spațiu de lectură.

■ **Autorizații pentru construire emise de primarul sectorului 6, anulate în instanță**

Mai mulți membri ai Asociației „Salvați Cartierul Militari" au obținut în instanță anularea a cinci autorizații succesive de construire pentru un bloc cu 40 de apartamente din Sectorul 6, str. Cetatea de Baltă nr. 107 A, cunoscut pe site-urile imobiliare sub denumirea de Subzero Residence / Cetate Residence.

Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului București a anulat la sfârșitul lunii aprilie autorizațiile de construire eliberate de Primarul sectorului 6 Rareș Mănescu, admițînd cererea membrilor Asociației Salvați Cartierul Militari, vecini ai blocului în construcție, care au reclamat faptul că imobilul în cauză încalcă regulile de urbanism ale zonei.

■ **Municipiul Bucuresti a lansat obligațiuni municipale de 2,2 miliarde de lei pentru rambursarea unei emisiuni contractate în 2005**

Emisiunea a fost alcătuită din patru tranșe de câte 550 de milioane de lei pentru fiecare maturitate (de 3, 5, 7 și 10 ani). "În medie, au cumpărat obligațiuni municipale aproximativ 40 de investitori instituționali, diferiți pe fiecare tranșă. Circa 20% din investitori au fost străini și 80% români. Dintre investitorii români, cea mai mare pondere au avut-o băncile, cu aproape 40%, urmate de fonduri de investiții cu 27%, și fonduri de pensii cu 15%. Au mai participat instituții financiare internaționale și fonduri de asigurări", se arată într-un comunicat emis de Primăria Capitalei. Dobânda medie obținută de Municipalitate este de 3,98% în lei, ceea ce înseamnă o economie la bugetul Primăriei Capitalei de circa 4 milioane de lei anual.

Potrivit Mediafax, în 2005, Primăria Municipiului București s-a împrumutat cu 500 milioane euro de pe piețele externe pentru a construi pasajul suprateran Basarab, pentru achiziția de tramvaie noi și pentru reabilitarea infrastructurii urbane.

Petre Antonescu. Un arhitect, o operă, o viață

Sidonia Teodorescu

Anul acesta, în aprilie, s-au împlinit 50 de ani de la moartea arhitectului Petre Antonescu (n. 29.06.1873, Râmnicu Sărat – d. 22.04.1965, București). Alături de înaintașul său, Ion Mincu, Petre Antonescu s-a distins în afirmarea existenței unei arhitecturi românești, personalitatea sa dominând activitatea arhitecturală din România în prima jumătate a secolului al XX-lea.

După absolvirea liceului, în București, tot aici, studentul la Drept Petre Antonescu se apropie de „grupul reprezentanților de frunte din acea vreme ai artelor plastice românești. Problema specificului artei noastre pământene, care frământa mințile artiștilor progresiști, l-a atras într-atât încât, în cele din urmă, mânat de o adevărată pasiune, a părăsit în 1893 studiile juridice și a plecat la Paris ca să studieze arta de a construi“ (Grigore Ionescu, *Arhitectura României pe teritoriul României de-a lungul veacurilor*, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, București, 1982, p. 554). În 1899 a obținut diploma de arhitect la *École des Beaux-Arts din Paris*. A fost profesor la Școala de Arhitectură din București, unde a predat cursul *Istoria Arhitecturii* între 1900 și 1938 (profesor onorific în 1900 și titular din 1903), iar între 1931 și 1938 a fost rector. A activat în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice, legându-și numele de numeroase șantiere de restaurare din epoca interbelică. A fost președintele Societății Arhitecților Români, în 1912 și între anii 1919 și 1921, apoi președintele Societății Arhitecților Diplomați, între 1926-1932.

Recunoașterea contribuției sale la mișcarea artistică din prima jumătate a secolului al XX-lea i-a adus numirea ca membru al Academiei Române în anul 1945 (era membru onorific din 1936), iar din anul 1927 devenise membru corespondent al Secției de Arhitectură a Academiei „San Luca“ din Roma. Discursul de recepție, ținut în 5 iunie 1947, a avut titlul „Meșteri și arhitecți din trecut“.

A fost un pasionat arhitect și constructor, activitatea sa cuprinzând peste 40 de lucrări, majoritatea monumente istorice, dintre care cele mai reprezentative sunt:

Clădiri publice în București

Palatul Ministerului Lucrărilor Publice (apoi al Primăriei Capitalei; 1904-1911; renovat și supraetajat în 1948-1950 de Petre Antonescu, lucrare pentru care acesta obține Premiul de Stat în 1952); Banca Marmorosch-Blank (*fotografia de mai jos*) – str. Doamnei 4 intersecție cu str. E. Carada (1913-1925); aripa sudică a Muzeului Arhivelor Statului de la Mănăstirea Mihai Vodă (1911-1924, demolate în 1985); imobilul Societății Politehnica (azi, sediul AGIR) – Calea Victoriei 118 (1925-1928); imobil de birouri și locuințe în Piața Națiunile Unite (fostă Piața Senatului) al fostei societăți de asigurare „Agricola Fonciera“ – Splaiul Unirii 1 (1927-1930); Palatul Facultății de Drept – bd. Mihail Kogălniceanu 24 (1933-1936); Casa de Cultură a Studenților – Calea Plevnei 61 (1935-1936); imobil cu apartamente pentru funcționarii Băncii Naționale, în Șoseaua Kiseleff 12 (azi Hotelul Triumf; 1935-1936); Institutul de Istorie Universală „Nicolae Iorga“ – Bd. Aviatorilor 1 (1939).

Clădiri private în București

Palatul Kretzulescu (fost sediu UNESCO), str. Știrbei Vodă 39 (1902-1904); casa Alexandru Marghiloman (demolată în anii ’30, fusese ridicată pe terenul de la intersecția străzilor Magheru cu str. Arthur Verona; pe locul ei a fost construit imobilul ARO cu cinematograf, de arh. Horia Creangă);

Portret apărut în revista *Printre hotare*, nr. 1 (mai-iunie), 1909

casa din str. Gina Patrichi (fostă Orlando) 8 (1904) – astăzi Centrul Cultural al Republicii Ungare; casele (așezămintele) Ion I.C. Brătianu, str. Biserica Amzei 3-5 (1908); casa Constantin (Dinu) I.C. Brătianu – Calea Dorobanților 16 (1909); vila dr. Ciru Iliescu (azi, sediul Fundației Löwendal) – Piața G.C. Cantacuzino 1 (1910); casa Vintilă I.C. Brătianu – str. Aurel Vlaicu 19 (1912); casa Constantin R. Geblescu – str. Polonă 8, intersecție cu bd. Dacia (1912); casa Oprea Soare (1914) – str. Poenaru Bordea (fostă str. Apolodor) 2 – astăzi, unul dintre restaurantele Hanul Berarilor; vila Nicolae Malaxa (azi, Sediul Institutului Cultural Român), aleea Alexandru 38 intersecție cu str. Ermil Pangratti (1930).

Tot Petre Antonescu este autorul proiectului pentru Arcul de Triumf de la Șosea, construit provizoriu din lemn și stucatură în anul 1922 și ridicat în forma de azi, cu o structură de zidărie masivă de piatră, pe un schelet de beton armat, în 1936.

Elev al lui Julien Guadet și al lui Edmond Paulin, la Paris, și discipol al lui Ion Mincu, la București, Petre Antonescu va da naștere formei clasice a stilului național. În lucrarea sa de sinteză a propriei opere, *Clădiri. Construcții, proiecte și studii*, apărută în 1963, arhitectul își împarte, din punct de vedere stilistic, opera în două categorii – „arhitectură clasică“ și „arhitectură românească“. Petre Antonescu este primul arhitect care aplică stilul neoromânesc la scară monumentală, pentru imobile multietajate, cu funcțiuni complexe, definindu-și căutările drept încercări de a crea un „stil local original“.

În anul 1903, în revista *Literatură și artă română*, nr. VII, Petre Antonescu scria: „Există o artă românească, și nu vorbesc de arta românească modernă, care-și are talentele sale, și încă mari de tot, ci de arta noastră veche, de marile ei tradiții, care s-au pierdut din ziua în care, renegând și surghiunind tot ce era propriu sufletului lor, Românii, orbiți de lumea occidentală și într-un nobil avânt de deșteptare, au avut naivitatea acelora care cedează cu bucurie aurul blond și greu din țara lor, în schimbul sticlăriilor fragile și orbitoare ce le aduc solii civilizației.“

Foto: Crișanta Măciuceanu

„În căutarea unei arhitecturi care să asigure clădirii un caracter monumental și care să se înscrie în același timp pe linia tradițională a artei românești, autorul a utilizat în mod creator unele elemente bizantine și gotice, asociate și prelucrate cu măiestrie de vechii meșteri români pentru a da un stil local original.“ *Petre Antonescu*

Apa trece, pietrele rămân.

Îmblânzitorul de cărți

Gabriela Teodora Vătafu

Pornind în căutarea cărților, Nicolae Mușcel își începe ritualul zilnic: se trezește de dimineață, ia micul dejun, se îndreaptă către anticariatul Ant'Art, descuie ușa, aprinde luminile, pornește radioul și începe a îmblânzi cărțile. Le caută în lung și-n lat, le aduce din depărtări, le oferă un loc de odihnă în grădina cu mii de cărți, le curăță cu atenție, le lipește cu grijă.

Această grădină a cărților se află într-o încăpere de pe Bulevardul Hristo Botev, la nr. 31, construită la sfârșitul secolului al XIX-lea. Spațiul riscă să-și piardă anticarul, care a investit timp și dedicare pentru a-l îmblânzi și a-l face unic.

La începutul anilor '90, firma unde lucra și-a închis porțile. În '92, a deschis, alături de alți asociați, primul anticariat privat din România, numit Artis Anticariat, iar în '96 s-a despărțit de asociați și s-a mutat în încăperea de pe Hristo Botev, care a devenit între timp proprietatea unui partid politic.

Inițial, spațiul era în ruină. Dar, după ce a îndepărtat câteva tone de gunoi, a amenajat un loc stabil pentru a adăposti cărțile și a semnat contractul de asociere prin participațiune. În anul 2004, membrii partidului n-au vrut să mai reînnoiască contractul, în 2008 au cumpărat clădirea fără să-l înștiințeze și, mai mult decât atât, l-au chemat în fața instanțelor de judecată din cauză că nu are contract și îl amenință că îl evacuează.

Ce înseamnă a îmblânzi?

Dăm timpul înapoi și ne întoarcem în anul 1985. Nicolae Mușcel a avut o problemă familială și, fiind nevoit să facă rost de bani, a început să-și vândă cărțile în târgul de la Obor, iar mai târziu să și le cumpere înapoi. „La șine" a devenit punctul de întâlnire, unde își alegea un loc, își așeza masa, cărțile, scaunul și aștepta. Uneori, schimbul de cărți era întrerupt de miliția care își făcea datoria: confisca unele cărți, le punea pe șine, iar marfarul le distrugea.

A urmat o perioadă în care Nicolae Mușcel mergea în fiecare sâmbătă la anticariatul aflat la Moșilor colț cu Republicii, unde Corneliu Beda, un anticar cunoscut, muzeograf și fondator al clubului colecționarilor, îi împărtășea cum să atingă, să privească și să valorifice o carte în funcție de vechime, legătură, copertă, ilustrație, autograf sau dedicație. Nu există o școală sau

Foto: Ana Galbenu

un curs pentru a deveni anticar, ci iubirea pentru cartea rară și atenția de a ajunge în mâini bune. Cărțile nu sunt pentru a fi vândute, ci iubite, iar atunci când ajung în bibliotecile unor oameni nepotriviți anticarul suferă odată cu ele.

La un târg al anticarilor și-a cumpărat primul joben, care i s-a potrivit pe tâmple, iar cei din jur au ridicat din sprâncene: „Îți șade bine!", „Nu-i rău!". Așa a devenit „anticarul cu joben", a început să facă reclamă târgului și apoi propriului anticariat, urmând să completeze ținuta cu vestă, ceas și baston.

Librăria-anticariat Ant'Art
Str. Hristo Botev nr. 31
Program: luni – vineri 11:00-19:00,
sâmbătă 11:00-17:00
Telefon: 0745 981 068

Șapte primării pentru curățenia Bucureștiului

Alin Paidiu

Am vorbit în numărul anterior despre principiile de funcționare a serviciului de salubrizare, conform Legii nr. 101 din 25.04.2006, Articolul 3 și despre drepturile și responsabilitățile cetățenilor, reglementate de Articolul 24 (6) din aceeași lege. Am aflat că avem și alte obligații și drepturi prevăzute în Legea nr. 51 din 2006, republicată, care fac referire la serviciul de salubrizare și că persoanele fizice sau juridice se pot adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii – Art. 8 (4) –, dacă au ceva de reclamat cu privire la hotărârile autorităților administrației publice locale, adoptate în aplicarea aceleiași legi. Legea nr. 51/2006 spune și că autoritățile administrației publice locale au **competență exclusivă**, în condițiile legii, în tot ceea ce privește înființarea, organizarea, coordonarea și funcționarea serviciilor de utilități publice, precum și în ceea ce privește crearea, dezvoltarea, modernizarea, administrarea și exploatarea bunurilor proprietate publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale aferente sistemelor de utilități publice.

Potrivit Articolului 2(5) din Legea nr. 101/2006, autoritățile administrației publice locale au obligația să implementeze un sistem de colectare separată pe minimum 4 fracții, respectiv hârtie, mase plastice, metale și sticlă. Deci nu este un merit sau vreo inovație faptul că dezvoltă un astfel de sistem. E bine că o fac, dar problema este, ca în mai toate proiectele primăriilor din București, calitatea. Foarte rar aceste lucrări rezistă mai mult de un ciclu electoral. Întâlnim adesea improvizații din tablă, plastic sau alte materiale ușor degradabile și în unele cazuri chiar aberații. Toate pe bani publici.

În ceea ce privește serviciul de salubrizare, conform Articolului 2(3) din aceeași lege, el presupune: **a)** colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeuri de echipamente electrice și electronice, bateriile și acumulatori. Tot primăriile sunt responsabile de **b)** colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora; **c)** organizarea prelucrării, neutralizării și valorificării materiale și energetice a deșeurilor; **d)** operarea/administrarea stațiilor de transfer pentru deșeurile municipale și deșeurile similare; **e)** sortarea deșeurilor municipale și a deșeurilor similare în stațiile de sortare; **f)** mătu-

Foto: Teodor Pricop

ratul, spălatul, stropirea și întreținerea căilor publice; **g)** curățarea și transportul zăpezii de pe căile publice și menținerea în funcțiune a acestora pe timp de polei sau de îngheț; **h)** colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public și predarea acestora către unitățile de ecarisaj sau către instalațiile de neutralizare; **i)** organizarea tratării mecano-biologice a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare; **j)** administrarea depozitelor de deșeuri și/sau a instalațiilor de eliminare a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare; **k)** dezinsecția, dezinfecția și deratizarea.

La dvs. în cartier așa se întâmplă?

Cine seamănă vânt, culege furtună.

Doi proscriși ai vechiului București

Mihai Albăstroiu

Nu știm dacă publicul larg cunoaște că, în secolele XVII, XVIII și în prima jumătate a celui de-al XIX-lea, provincia istorică Oltenia era, alături de insula Corsica, pe primul loc în Europa în ce privește amploarea fenomenului haiduciei. Și poate ar trebui să afle că doi dintre haiducii olteni de la începutul secolului al XIX-lea și-au legat destinele într-un mod diferit de vechiul nostru București. Vă voi povesti foarte pe scurt despre Iancu Jianu și Ioniță Tunsu.

Iancu Jianu a haiducit ani buni în părțile Olteniei, dând mult de furcă domnului fanariot Ioan Gheorghe Caragea. De origine boierească, moștenind trei moșii în județul Romanați, s-a făcut haiduc din spirit justițiar și de aventură și a avut un adversar redutabil în persoana serdarului Iamandy, omul lui Caragea. În 1812 a fost prins și întemnițat la Caracal. După ce a evadat din ocna de la Telega, faima lui a ajuns până la Viena și în alte mari orașe europene. Haiducind în Gorj, a prădat boieri și alți slujbași ai domnitorului.

În 1815 reușește să dea una dintre cele mai mari lovituri, jefuind poștalionul domnitorului. La apogeul puterii sale, Iancu Jianu conducea în jur de 2.000-3.000 de haiduci. Cu această mică armată, unindu-și forțele cu Andri Popa, un alt haiduc oltean faimos, duce o campanie la sud de Dunăre, în urma căreia trece prin foc și sabie Vidinul și Plevna, reușind să-l ucidă chiar pe Pazvan-Oglu, pașa Vidinului.

Într-un final este prins și osândit la moarte prin spânzurătoare. Adus la București pentru execuție, locuitorii capitalei noastre l-au văzut pe mândrul haiduc înjosit în fața domnitorului. Ca într-un scenariu de film, scapă de execuție după o străveche cutumă românească, conform căreia, dacă o fecioară de neam nobil cerea de soț un condamnat, acesta era iertat. Salvarea i-a venit de la Sultana Gălățeanu, o tânără din anturajul domniței Ralu, fiica lui Caragea Vodă.

Interesant de știut este și că foarte cunoscutul cântec lăutăresc „M-a făcut muica oltean“ a fost compus în acele vremuri chiar în cinstea faimosului haiduc Iancu Jianu.

Al doilea haiduc oltean care și-a legat destinul de București, Ioniță Tunsu, a fost mult mai puțin norocos. Ba chiar a avut un sfârșit tragic. Născut în Optași, județul Olt, a venit în București în vremea hrăpărețului Vodă Caragea. A fost citeț la Biserica Sfântul Gheorghe Vechi de pe Calea Moșilor (pe atunci Podul Târgului de Afară) și apoi diacon la Biserica Sfinții Voievozi de pe Calea Griviței. La un moment dat a decis să se întoarcă în Olt, devenind pandur în armata lui Tudor Vladimirescu, perioadă în care s-a remarcat în luptele cu turcii.

La presiunea politică, autoritatea bisericească îl caterisește, tunzându-l chilug în fața enoriașilor. Ioniță Tunsu alege o cale nouă, își organizează o ceată și timp de 5-6 ani haiducește pe întreaga distanță dintre București și Craiova. Spre deosebire de alți haiduci, nu omora, nu tortura și lăsa păgubitului bani de drum.

Haiducia lui Tunsu a luat sfârșit în anul 1833, în timpul domniei lui Alexandru Dimitrie Ghica, când generalul Kiseleff era președintele divanurilor Moldovei și Țării Românești. Știind că se pusese un preț pe capul lui și că ministrul de interne Iordache Filipescu primise ordin să nimicească banda, haiducul a căutat să-și asigure alianța generalului Kiseleff într-un mod cât se poate de original. Pândindu-l pe general, l-a cruțat și pe el și pe oamenii acestuia, deși i-ar fi fost ușor în acea ambuscadă să procedeze altfel. Apoi i-a trimis guvernatorului rus un răvaș cu următorul conținut: „Capul excelenței tale a fost azi în bătaia puștii mele. N-am voit să te omor, căci omoram un părinte iubit de țară“.

Kiseleff a dat ordin să fie prins, dar să-i fie cruțată viața. Tunsu este prins de autorități într-o ambuscadă la podul Grozăvești și împușcat mortal dintr-o greșeală. Însuși generalul Kiseleff și-a trimis medicul personal să-l îngrijească, dar în zadar.

Odată cu Ioniță Tunsu, epoca haiducilor a apus. După 1850 și sub domnia lui Carol I, locul acestora urma să fie luat de bandele urbane.

Ioniță Tunsu.
Un haiduc de București
album de benzi desenate de Puiu Manu
editura HAC!BD, 2013
www.supererou.ro

HAC!BD
www.supererou.ro

ilustrație de **Puiu Manu**

Știri

■ **Aplicație mobilă pentru sesizarea problemelor din sectorul 6**

Cetățenii Sectorului 6 vor putea semnala viceprimarului Gabriel Petrea problemele cu care se confruntă prin intermediul unei aplicații gratuite pentru telefonul mobil.

Aplicația „6! ... Cetățenii sesizează!“ vine în întâmpinarea celor care doresc să sesizeze anumite nereguli, scutindu-i pe aceștia de timpul pierdut și de drumurile până la sediul instituției. Sesizările pot fi însoțite de o fotografie, o descriere și o localizare GPS precisă, pentru a face cât mai simplă și rapidă rezolvarea problemei.

„Un copac prăbușit, câinii maidanezi din spatele blocului, un loc de joacă deteriorat, o bancă ruptă, o groapă în asfalt, probleme apărute în alimentarea cu apă sau lipsa iluminatului public pe o stradă, gunoi aruncat la întâmplare, toate acestea sunt probleme de care ne lovim zi de zi și care sunt de acum mai simplu de rezolvat, grație acestei aplicații", se arată într-un comunicat semnat de viceprimarul sectorului 6. Aplicația este accesibilă în mod gratuit posesorilor de smartphone cu sistem de operare Android.

■ **Investiții în Sectorul 3: 1,4 milioane de euro pentru o fântână arteziană și o piațetă în fața cinematografului Gloria**

Consiliul local al Sectorului 3 a alocat, la sfârșitul lunii aprilie, 1,4 milioane de euro pentru amenajarea spațiului public din fața cinematografului Gloria, aflat la intersecția bulevardelor Baba Novac și C-tin Brâncuși. Cu acești bani ar urma să se realizeze o piațetă urbană, amenajări peisagistice și o fântână arteziană, notează Hotnews. Pe spațiul de 13.300 mp, primăria dorește să reconfigureze circulația rutieră și spațiile verzi, să extindă spațiul destinat pietonilor, să modernizeze iluminatul public și să amplaseze mobilier urban.

În aceeași ședință, consilierii locali din Sectorul 3 au mai alocat circa jumătate de milion de euro pentru următoarele proiecte: modernizarea instalației de iluminat din Parcul Titanii, becurile existente urmând să fie înlocuite cu tehnologie LED (circa 119.000 euro), amenajarea a 200 de cișmele în parcurile Al.I. Cuza și Titan (circa 66.000 euro), construirea unui „izvor de tip pavilion monumental, în interiorul căruia va fi amplasată o fântână monumentală“ cu apă potabilă în Parcul Titan (124.000 euro) și realizarea unui sistem de irigații în parcurile Al.I. Cuza și Titan (177.000 euro).

Primarul Negoiță, citat de Hotnews, spune că aceste sume sunt orientative, iar prețul la finalul lucrărilor va fi mai mic.

■ **Licitație pentru realizarea unei expertize care să stabilească impactul demolării clădirii de birouri amplasate ilegal în apropierea Catedralei Sf. Iosif**

Primăria Capitalei a lansat, la sfârșitul lunii aprilie, licitația pentru desemnarea unui consultant în vederea realizării unei expertize care să stabilească impactul asupra bisericii Sf. Iosif în cazul demolării turnului Cathedral Plaza. Studiul ar trebui sa stabilească și modalitățile de desființare a turnului de birouri și costurile aferente. Suma alocată de Primăria Capitalei pentru realizarea expertizei este de 1 milion de lei fără TVA. Studiul ar urma să fie gata în cel mult 6 luni de la semnarea contractului, potrivit siteului de licitații publice.

Simplitatea de care ai uitat

Andrei Constantinescu

Pe Carol e mai duminică decât ar trebui. La intersecții lumea trece în viteză de melc pe zebră. Șoferii cască ținând o mână pe volan și pe cealaltă după ceafă. La un semafor o bunică îi arată nepotului diferența dintre a trece pe roșu și a traversa regulamentar pe verde. Am de ajuns în Obor, grabă nu există. Mi-am promis că o să iau la puricat piața de acolo până fac treizeci de ani. Povești am tot auzit despre cât de multe acareturi poți să găsești la Obor.

Intrarea în piață e flancată de vânzătoare ambulante și persoane care-ți pot strecura în buzunare pachete de țigări ieftine. Sunt netimbrate, aceleași mărci pe care le găsești în comerț, calitate aproape similară. „Ia șosete, ia șosete, ia șoseteee! Trei la zece lei, trei la zece lei băiatuu".

În stânga și-n dreapta, pe drumul principal, o groază de tarabe. Se vând roșii, castraveți, încălțări sau chițibușuri de casă. Un tip la patruzeci de ani stă la umbră. Are o bască maronie pe cap și o poartă șmecherește, aplecată pe un ochi. Din mustață îi ies două fire albe, tenul măsliniu, pielea zbârcită în zona frunții. Pe un ziar trântit direct pe asfalt sunt înșirate zece curele.

„Sunt din piele, originale. Nu-i de glumit cu astea. Le las și ieftin. Câte îți dau?"

Norocul meu este că nu port curea în general. Pantalonii oricum stau pe mine ca pe gard. Mai în față, la o altă tarabă, o tanti în vârstă și-a expus câteva bibelouri și șase mileuri. Sunt

Foto: Andrei Constantinescu

albe ca spuma laptelui și au lipite pe ele prețuri ca la supermarket.

Mirosul de mici care vine dinspre clădirea mare a pieței mă gâdilă pe la nas. Ajung la sursă. Aici sunt trei terase cu umbrele mari, roșii și mese din plastic. E o coadă pentru mici și alta pentru bere. Găsesc rapid o masă, sprijin bicicleta de ea și mă aliniez și eu cu restul oamenilor. În față un uscățiv cu o șapcă pe cap. Își cumpără șase mici. Pe carton i se trântește și o lingură de muștar. Pare a fi dulce. Pe lângă mici omul comandă și o bere la pahar. E din aceea înaltă, paharul e din plastic. Își ridică haleala și băutura, dar se întoarce din drum și „stați un pic domnu", către mine.

„Mai vreau și un cincizeci de votcă, vă rog. De-aia bună. E sărbătoare astăzi, e păcat să nu cinstim ziua."

Îmi vine rândul. Cer și eu trei mici la carton cu același muștar spoit plus berea înaltă. În spatele meu, un mustăcios cu o burtă cât toate zilele. Abia îl mai încape tricoul. Suflă greu și-mi gâdilă ceafa. Aștept să apară odată micii ăia! Treaba devine prea intimă aici. Mă împunge cu burta și suflă mai suav acum.

Omul se relaxează și pune un cot pe tejghea. În mâna dreaptă ține două hârtii de zece lei. Stă la fel de lipit de mine, de teamă să nu îi fure careva locul la coada de mici. Sau de nerăbdare. Poate se gândește că nu-i văd bănetul din mână și nu se cade. Se apleacă și mai mult și mai lipsesc doi milimetri să-mi înfigă colțul bancnotelor în nara dreaptă.

Vin micii, aterizează și berea.

Sunt la masă și am terminat de mâncat. Muștarul n-a fost chiar atât de rău, berea a mers la suflet. Mulți oameni pleacă din piață cu sarsanalele încărcate. Mulți tânjesc după mici din cauza mirosului și trag pe dreapta la terasă.

A fost „1 mai" și am mirosit două hârtii de zece lei. Măcar am mâncat niște mici buni și am prins gust de Obor.

Green Hours JAZZ Fest 7
se întîmplă în orașul tău!
***altfel* de festival**
4-7 iunie 2015

V-ați făcut vreun program la început de iunie?
Vă plac grădinile și curțile din București?
Cîte festivaluri avem în capitală? Și de ce?
Jazz-ul vă spune ceva frumos?
Sau poate vă sperie?

Asociația Green Hours vă propune
un soi de *altfel* de festival în oraș.
Între 4 și 7 iunie, în 3 spații bucureștene.
Green Hours jazz-café (Calea Victoriei nr. 120),
Clubul Țăranului-MȚR (str. Monetăriei nr. 3)
și cel mai nou și inedit club de jazz din țară,
Jazz Pong (Șos. Olteniței nr. 103)
sînt locurile unde vi se va putea întîmpla
altceva decît sînteți obișnuiți.

Muzicieni de pe 3 continente
vor prezenta publicului proiecte
care mai de care mai interesante.

Ne reîntîlnim cu vechi prieteni:
Luiza Zan (RO), **Alex Harding** (SUA),
Omer Klein (IS); se pun la cale colaborări
între muzicieni care se vor vedea
pentru prima dată, cu ocazia festivalului:
Daniele Di Bonaventura (IT) feat. **Phase String Quartet** (RO); întîmpinăm viitori noi prieteni:
Oliver's Cinema (NL/BE/DE)
sau **Dominik Wania** (PL).

Programul e variat și frumos și ne dorim să fiți
pentru prima oară – sau iarăși – parte în această
aventură, urbană și „verde" în același timp.

Bilete: bilet.ro & clubul Green Hours

Un francez a ales să o ia de la zero în București

Alexandra Voivozeanu

În 2013, Julien Villance împărțea același apartament cu Marina, o tipă care i-a vorbit mult despre România și care l-a făcut să vadă dincolo de stereotipurile negative prin care țara ei era prezentată de presa franceză. Poveștile Marinei l-au făcut curios, așa că, în decembrie 2013, a decis să vină în concediu în București. Era singur, dar a întâlnit oameni care l-au făcut să se simtă cu adevărat în largul lui, mai liber și mai în siguranță decât în Limoges, orașul în care locuia și unde lucra ca optician.

Odată întors în Franța, nu voia nimic altceva decât să își facă bagajul, să își ia bilet de avion și să plece înapoi în România. Și-a zis, „sunt liber, îmi doresc să plec și o să plec“. Tocmai ieșise dintr-o relație, a renunțat la job, a rezolvat ce mai avea de rezolvat în Franța, iar opt luni mai târziu, în august 2014, și-a strâns viața în patru valize și s-a mutat la București. Prietenii și familia l-au crezut nebun, nu vedeau ce ar putea face în România și erau convinși că o să se întoarcă după nici două luni.

În București a întâlnit alți oameni veniți aici din diverse țări, care l-au introdus în viața orașului și cu ajutorul cărora a găsit un apartament unde trăiește acum, cu chirie. După vreo trei săptămâni de concediu, în care a mers și pe la mare, s-a gândit că ar fi cazul să își găsească un job. Un amic i-a vândut un pont, a trimis un CV și a fost contactat rapid. Într-o marți a mers la interviu, iar lunea următoare se afla deja în fața calculatorului, lucrând ca editor pentru un site de turism francez. Îi place ce face și îi place echipa lui.

Zice că îi este, de fapt, greu să găsească ceva ce nu-i place în România, i se pare că românii sunt mai puțin individualiști decât francezii și că sunt într-adevăr primitori. Întâlnește mereu oameni deschiși, care îi pun multe întrebări,

Foto din arhiva personală

și care „nu înțeleg de ce un francez vrea să se mute în România, când mulți români vor să plece…“ Spune că se simte român „în inimă“, apreciază că aici încă se mai păstrează tradiții, cum ar fi Mărțișorul, și încearcă să dea înapoi din simpatia pe care o primește.

Cum nu vorbește încă română, se găsește mereu în mijlocul vreunei situații amuzante pe stradă sau în taxi, când explicațiile sau accentul lui stârnesc hohote de râs, dar a știut de la început că limba o să fie o barieră. I s-ar părea artificial să învețe urmând un curs, așa că preferă să își asculte cu atenție colegii atunci când vorbesc între ei și, pe lângă asta, încearcă să trimită e-mailuri în română, pe care le semnează Iulian Villănescu. Se recomandă așa pentru că își dorește să aparțină României, nu vrea să fie luat drept „un francez care vine să caute ceva aici. Vreau să fac parte din chestia asta“.

Nu se simte presat să învețe limba română, pentru că vrea să rămână aici, deci are tot timpul din lume. I-ar plăcea să-și cumpere o casă în România și să întemeieze o familie și i s-ar părea simpatic să-i arate Bucureștiul Marinei, fosta lui colegă de apartament, care nu a fost încă în orașul nostru.

Bună dimineața, București!

www.infobdb.ro
e-mail: redactie@infobdb.ro
voluntariat@infobdb.ro
evenimente@infobdb.ro

Publicație editată de Asociația Bună dimineața, București!
Mihaela Butacu
Luminița Corneanu
Bogdan Franovici
Dan Ghiță
Teodor Pricop
Ioana Simionescu

Autorii textelor:
Mihai Albăstroiu
Aida Boldeanu
Andrei Constantinescu
Iasmina Gheorghe
Alin Paidiu
Sidonia Teodorescu
Gabriela Vătafu
Alexandra Voivozeanu

Autorii ilustrațiilor:
Răzvan Bănică
Andrei Constantinescu
Ana Galbenu
Puiu Manu
Crisanta Măciuceanu
Teodor Pricop
UNTEATRU

Ziarul nostru este distribuit în:
librăriile Cărturești (Verona și Carusel) și Humanitas (Cișmigiu și Kretzulescu), Carol 53, Green Hours, Clubul Țăranului, Have a cigar, Subsol Bar, La copac, Camera din față, Delicatese Florescu, Biblioteca Centrală Universitară, Biblioteca Universității „Spiru Haret“, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“, Institutul Cervantes, Institutul Francez, Teatrul Național București, teatrele Nottara și Bulandra și Teatrul Foarte Mic, Cinemateca Union și Cinema Elvira Popescu.

Cine suntem?

Suntem un grup de oameni care au înțeles că un oraș nu este doar un spațiu de locuit, ci spațiul vital al unei comunități. Este orașul nostru – fie natal, fie adoptiv – și ne interesează ce se întâmplă cu el și cu locuitorii lui. Inițiativa noastră este una 100% civică. Nu se află în spatele nostru niciun partid. Credem că, așa cum orice oraș are farmecul său, și urbea noastră este specială și generoasă cu noi dacă-i acordăm puțină atenție. Ca o casă mai mare ce ne este, suntem datori față de ea să o îngrijim și să o respectăm, iar când are nevoie de sprijinul nostru, să-i sărim în ajutor.

Dacă v-a plăcut ce ați citit și cum ne-am întâlnit, contribuiți la tipărirea publicației care ajunge la 10 000 de oameni:
Asociația Bună dimineața, București!
IBAN: RO85 RZBR 0000 0600 1554 3016, Agenția Trapezului.
În cazul în care nu doriți să rămâneți anonim, vă rugăm să precizați numele și prenumele.

Unde ne simțim bine?

Târguri și evenimente

Festivalul Internațional de Statui Vivante, Parcul Crângași, 30 mai – 1 iunie.
Festival urban – Femei pe Mătăsari, „Eveniment urban care șterge prejudecăți și redefinește o stradă prin artă, muzică și cultură”. Strada Mătăsari, 5-7 iunie.
Festival urban – Street Delivery, „Închidem strada pentru maşini şi o deschidem pentru oameni”. Strada Arthur Verona, 12-14 iunie.
Bucharest International Air Show & General Aviation Exhibition – BIAS 2015, Aeroportul Internațional Băneasa, 20 iunie, ora 08:00
Noaptea Studiourilor Foto, 20 iunie. Program: noapteastudiourilorfoto.ro

Expoziții

PC. O istorie fascinantă, Muzeul Național de Istorie a României, până pe 21 iunie (de miercuri până duminică, 10:00–18:00)
Țesături periculoase, expoziție de păianjeni și scorpioni vii, Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa”, până pe 5 iulie
Grădini pierdute din București, Muzeul Municipiului București - Palatul Suțu, până pe 31 iulie
Învățământul artistic bucureștean și arta românească după 1950, expoziție la aniversarea a 150 de ani ai Universității Naționale de Arte. Muzeul Național de Artă Contemporană, Palatul Parlamentului, etaj 1, până pe 29 noiembrie

Muzică

OneRepublic, Arenele Romane, 4 iunie, ora 20:00
Amenra, special guest: Valerinne, Club Control (Constantin Mille nr. 4), 6 iunie, ora 21:00
METALHEAD Meeting 2015, Cotroceni Open Air (str. General Vasile Milea, în spatele AFI Palace Cotroceni), 11-14 iunie
Toto, Sala Palatului, 27 iunie, ora 20:00
Slash feat. Myles Kennedy & The Conspirators, Arenele Romane, 28 iunie, ora 20:00

Sport

Cros F-Secure Step by Step 2015, eveniment sportiv gratuit, dedicat exclusiv celor din domeniul IT. Parcul Tineretului (intrarea Șincai), 6 iunie.
Pegas Triatlon Buftea, triatlon 1,9 km înot – 90 km ciclism – 21 km alergare. Domeniul Ştirbey, Buftea, 13 iunie.
Skoda Velo Challenge, concurs-eveniment de ciclism cross country, destinat echipelor de angajați din companii. Pădurea Băneasa, 14 iunie.
No Stress Triathlon offroad Mogoșoaia, sprint – 500 m înot / 13 km bicicletă / 5 km alergare, olimpic – 1500 m înot / 26 km bicicletă / 10 km alergare. Parcul secular al Palatului Mogoșoaia, 20 iunie.
Crosul Companiilor București, alergare individual și echipă de 3, Parcul Tineretului, intrarea dinspre Cafeneaua Actorilor, 21 iunie.

Plimbare

„Palate celebre de pe calea victoriei: De la Palatul Regal la Palatul Poștelor (CEC)”, plimbare culturală cu istoricul Anita Sterea, eveniment în cadrul „Lunii Bucureștilor”, 6 iunie, ora 11:00.